

บทที่ 6

สรุปผลการทดลอง

1. การนำต้นกล้าโกโก้มาปลูกกลางแจ้ง ทำให้ต้นพืชมีการเจริญเติบโตลดลง โดยทำให้ใบมีปริมาณคลอโรฟิลล์ลดลง และใบหลุดร่วงไปก่อนเวลาอันสมควร นอกจากนี้ใบที่แตกออกมาใหม่มีขนาดเล็กจนถึงแม้ว่าจำนวนครั้งในการแตกใบอ่อน เป็นปกติคือ 2 ครั้ง ภายใน 120 วัน ต้นกล้าโกโก้ที่ปลูกในสภาพกลางแจ้งมีสรีรวิทยาที่ผิดปกติไป โดยมีค่าการเปิดปากใบน้อย อัตราการสะสมน้ำหนักแห้งของลำต้น ราก และใบ ลดลงอย่างมาก นอกจากนี้การสะสมไนโตรเจน โปแตสเซียม และคาร์โบไฮเดรตน้อยลงด้วย
2. การฉีดพ่นต้นกล้าด้วย Adenine หรือ $ZnSO_4$ หรือ Sucrose หรือ น้ำยาพาราเพียงครั้งเดียว เมื่อนำออกมาปลูกกลางแจ้งส่งผลไม่แน่ชัดต่อพฤติกรรมปากใบ และค่าศักย์ของน้ำในใบ ยกเว้น Adenine ซึ่งแสดงแนวโน้มทำให้ปากใบเปิดได้มากขึ้น และค่าศักย์ของน้ำในใบสูงขึ้นกว่าปกติบ้างเล็กน้อย
3. ในระหว่างสารเคมี และน้ำยาพาราที่ใช้ฉีดพ่นทางใบติดต่อกันในระยะยาวปรากฏว่า Adenine เป็นสารเคมีเพียงชนิดเดียวที่ส่งผลกระทบต่อสรีรวิทยา และการเจริญเติบโตของต้นกล้าโกโก้ ภายใต้สภาวะเครียดเนื่องจากความเข้มข้นสูง $ZnSO_4$ Sucrose และน้ำยาพารานั้นทำให้ต้นกล้ามีอัตราการเจริญเติบโตลดลงกว่าการฉีดพ่นด้วยน้ำกลั่น
4. Adenine มีผลทำให้ต้นกล้าโกโก้ที่ปลูกในสภาพกลางแจ้ง มีจำนวนใบ พื้นที่ใบ และการสะสมน้ำหนักแห้งของใบสูงกว่าที่ฉีดพ่นด้วยน้ำกลั่น นอกจากนี้ยังทำให้ใบของโกโก้มีค่าการเปิดปากใบสูงขึ้น และมีค่าศักย์ของน้ำในใบเพิ่มขึ้นด้วย
5. Adenine ในระดับความเข้มข้น 0.005% มีแนวโน้มที่จะส่งผลดีต่อการเจริญเติบโต และสรีรวิทยาของต้นกล้าโกโก้เมื่อเปรียบเทียบกับความเข้มข้น 0.001% 0.010% และน้ำกลั่น ซึ่งความถี่ในการฉีดพ่นที่ทุก 7 และ 14 วัน มีผลเหมือนกัน